René Un pencaire que hauria d'haver arribat abans a l'elit

Ángel Oliva, extècnic del porter a l'Arcos (05-06), assegura que aleshores ja el veia «preparat i amb condicions» de ser «com a mínim on és». Herrero, extècnic del Jaén (13-14), en destaca la «humilitat»

René Román s´ha consolidat com a titular sota pals.

Quan al juny passat es va confirmar l'adéu d'Isaac Becerra, més d'un es va posar a tremolar. Se n'anava un referent i un dels millors porters de la història dels últims anys i això obligava a remodelar la porteria. El club va incorporar Yassine Bounou (Saragossa) i René Román (Llagostera) per omplir el buit deixat per Becerra i Germán Parreño, que tornava a l'Espanyol. Uns quants mesos i 29 jornades després ningú troba a faltar Becerra. La competència a la porteria entre Bounou i René que hi va haver a principis de temporada ha anat desapareixent els últims mesos d'ençà de la convocatòria marroquí per la Copa Àfrica. Machín va decidir abans de Nadal que René fos el titular i el gadità s'hi ha quedat. L'equip rutlla, i de quina manera, i ell compleix amb nota en les poques ocasions en què els rivals li arriben.

Tot plegat fa que René Román, als seus 33 anys visqui el millor moment de la seva carrera esportiva. No li ha estat fàcil arribar fins aquí però «s'ho mereix tot i més», segons explica Manolo Herrero, entrenador seu al Jaén (13-14), que assegura que l'èxit profesional, «li hauria d'haver arribat molt abans». De la mateixa opinió és un dels seus primers entrenadors a l'Arcos, l'exjugador del Cadis Ángel Oliva. «Hauria d'haver arribat com a mínim on és, molt abans. És un tros de porter», diu l'aragonès, que recorda perfectament la gran temporada que va fer René amb l'Arcos (2005-06). «Jo venia del Rayo i em va sorprendre molt. Tenia tot just 21 anys. Vam lluitar per pujar a Segona B fins al final i va fer un any impressionant. Després ja el va fitxar el Portuense». Oliva troba que René és «un porter molt complet que domina totes les facetes del joc». El tècnic aragonès considera que un dels valors que han dut René fins a lluitar per pujar a Primera amb el Girona és «la humilitat».

El seu bon paper amb l'Arcos i el Portuense van fer que el Betis el fitxés per al seu planter però toparia amb les portes del primer equip tancades. Estepona, Cacereño, Cartagena i Barakaldo van ser el peregrinatge que va haver de fer René abans de trobar una oportunitat a la LFP. Va ser el Jaén, amb 29 anys, qui el va reclamar. «Va fer un esforç i gràcies a allò ara és on és», recorda Herrero. El tècnic és feliç de veure el seu exporter jugant i gaudint. «És un pencaire», destaca. En aquest sentit, Herrero subratlla que René és un porter al qual «li costa» fer-se amb la titularitat però que quan l'assoleix, «no hi ha qui la hi tregui». Toni García va ser el titular al Jaén les primeres jornades com Moragón ho va ser al Llagostera el primer tram de curs 15-16. A Girona li ha passat quelcom semblant. Ara però, sembla que Machín ha fet la seva elecció i l'etiqueta de titular se l'ha quedat per ell sol.

Diumenge a René li espera un rival especial, el Cadis, l'equip de la seva infància i al qual anava a veure al camp amb la seva colla quan era un marrec. Serà un partit de la màxima, entre el segon i tercer classificats que promet emocions fortes. En aquest sentit, Oliva, exjugador del Cadis (1987-94) té clar que serà un partit molt equilibrat on «el Girona intentarà controlar el ritme i imposar el seu ritme i el Cadis mirarà de fer mal amb la velocitat i les seves armes»

Herrero segueix de prop René i també un Girona al qual no creu que aquest any se li escapi l'ascens. «És difícil que no pugi. Qualsevol equip de Segona A no dubta que pujarà», diu. De la seva banda, Oliva considera que el Girona és on és «per mèrits propis». «Hi ha molta feina al darrere de jugadors i tècnics compromesos. El Cadis passa el mateix, amb un estil diferent però també és a dalt. Ningú els ha regalat res», diu.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/03/15/rene-pencaire-que-hauria-dhaver/834678.html?utm_source=rss